

Nejsoucí není „nic“ / Nejsoucí a poznání

Už Aristotelés věděl, že předpokladem toho, abychom mohli něco poznávat, je uznání, že (před námi) toto něco „jest“. Jsme-li totiž přesvědčeni, že to „není nic“, je jakékoli poznání vyloučeno. Je-li tudíž někdo již předem naprosto přesvědčen, že „nejsoucí“ (TO MĚ ON) prostě není, že to není „nic“, takže o tom žádné poznání ani vědění není možné, sám si tím znemožňuje jakékoli poznávání, a to i v případě (a právě v případě), že by se snad ukázalo, že toto „nejsoucí“ přece jen nějak poznáváno být může.

(Písek, 090130-2.)